

18. 2. 2024–25. 2. 2024 * LIV * 2265

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

1. POSTNA NEDELJA

Spomin na Noetovo barko je bil v Jezusovem času star že okrog deset tisoč let, zajet kot zgodba o Utnapištimu v Epu o Gilgamešu. Babilonec je v tem videl naravno katastrofo, ki je bila iz nje rešena le ena družina. Veren Izraelec je v njej razbral znamenje, kako Bog sklepa zavezo s tistimi, ki mu verjamejo, in jim zagotavlja, da bo tudi poslej reševal pravične in po njih življenje na zemlji. Peter pa, kot razlagalec besed svojega Učitelja, Božjega Sina, vidi v tem predpodobo skrivnosti, ki se uresničuje v zakramentu krsta, kjer se po vodi izničuje moč greha in začnjenja sredi opustošene, a očiščene dežele v duši ustvarjati novo življenje na temeljih pravičnosti in svetosti. Zato se zdi čudno in kar težko nerazumljivo, da je Sveti Duh Jezusa takoj po krstu povedel v puščavo, kjer je bivanje izredno zahtevno in ga zmorejo res le izredno močne osebnosti, ki so pripravljene tudi na izredne napore. Vendar to nakazuje tudi vsebine, skozi katere bo moral kristjan, ko se zave danosti, ki živijo v njem po krstu. Tudi preizkušnje so zares potrebne – v njih se kalita moč duha in prava samozavest.

»Bival je med zvermi.« Zlasti tri bi rade oropale človeka njegove svobode, lastne pameti in posebej Božje milosti. Prva zato boža njegovo samovšečnost in samoljubje, druga ga nagovarja k všečnosti ljudem, tretja pa naravnost poudarja pravico do greha in njegovih prijetnosti. Kljub moči milosti krščen in veren človek ne bo živel brez skušnjav; celo močnejše se bodo zaganjale vanj, kajti ob močnejši luči nastaja ostrejša tudi senca. Tu se potrjuje, da zlo ni samo odsotnost dobrega, pač pa delo duha s pretanjenim razumom, izredno močno voljo, pa z negativno temeljno usmerjenostjo – v uničevanje dobrega v dušah. Kdor dobro spozna bistvo skušnjav in greha, bo na koncu posta bolje razumel tudi lepoto in veličino vstajenja in novega življenja. Iz tega pa se hrani zdravo zaupanje.

»In angeli so mu stregli.« Tudi to izkušnjo si pridobimo na poti vere. Kjer se vpliv greha poveča, naj bo v človeku ali v svetu, zraste toliko bolj moč milosti. Ker je le Jezus moč sveta premagal.

Anton Slabe

LETO 2024 – LETO MOLITVE

Tretja kateheza: Skrivnost stvarjenja

Življenje, dejstvo, da obstajamo, odpira človeško srce za molitev. Prva stran Svetege pisma spominja na veliko hvalnico. V opisu stvarjenja se nenehno poudarjata dobrota in lepota vsega, kar obstaja. Bog s svojo besedo kliče v življenje in vse začne bivati. Z besedo loči svetlobo od teme, izmenjuje dan in noč, menja letne čase, z raznolikostjo rastlin in živali odpre paleto barv. V tem prepolnem gozdu, ki naglo premaga kaos, se kot zadnji pojavi človek. In ta dogodek sproži navdušenje, polno zadovoljstva in veselja: »Bog je videl vse, kaj je naredil, in glej, bilo je zelo dobro« (1 Mz 1,31).

Molivec opazuje skrivnost življenja okoli sebe, vidi zvezdnato nebo, ki je nad njim, ter se sprašuje, kakšen načrt ljubezni mora biti v tem tako mogočnem delu! In kaj je človek v tej brezmejni prostranosti? Zelo krhka stvaritev, majhno bitje, ki se rodi in umre, ki danes je in ga jutri ni, pa je vendar v vsem veselju edino bitje, ki se zaveda takšnega obilja lepote.

Človekova molitev je tesno povezana z njegovim občutkom za čudenje. Veličina človeka je v primerjavi z razsežnostjo veselja neskončno majhna, njegovi največji dosežki se zdijo zelo majhni. Toda: človek ni nič. Človekova veličina je njegov odnos z Bogom: njegovo poveličanje. Po naravi smo majhni, po poklicanosti pa smo otroci velikega Kralja! Če utegnejo življenjski dogodki včasih z vso



grenkobo zadušiti dar molitve v nas, je dovolj, da občudovanje zvezdnatega neba, sončnega zahoda, cvetlice v nas ponovno prižge iskrico hvaležnosti.

Ko je nastala velika svetopisemska pripoved o stvarjenju, izraelsko ljudstvo ni preživljalo srečnih dni. Deželo so zavzeli sovražniki, mnogi so bili izgnani in postali sužnji. Ni bilo več domovine, templja, družbenega in verskega življenja, ničesar. Pa so vendar ravno v tej pripovedi nekatere našli razloge za zahvaljevanje in hvaljenje Boga za obstoj. Molitev je prva sila upanja. Moliš in upanje raste. Molitev odpira vrata upanju. Kajti

»Kristusov glas mora biti glavno vodilo našega delovanja. Svoje bolečine darujte za odrešenje duš, zlasti za tiste, ki prihajajo pred sodišče vrhovnega sodnika in so morda zelo slabo pripravljene!«

(Blažena Marija od Jezusa (Emilija) d'Oultremont, redovna ustanoviteljica)

ljudje molitve so tisti, ki ponavljajo, najprej sebi in nato vsem drugim, da je to življenje kljub vsem težavam in preizkušnjam, kljub težkim dnevom napolnjeno z milostjo, ob kateri se je treba čuditi. In kot takega ga je treba vedno braniti in varovati.

Možje in žene, ki molijo, vedo, da je upanje močnejše od obupa. Verjamejo, da je ljubezen močnejša od smrti in da bo nekega dne zagotovo zmagala, čeprav v času in na načine, ki jih ne poznamo. Molitev te razsvetli: razsvetli tvojo dušo,

razsvetli ti srce in obraz. Tudi v najtemnejših časih, tudi v času največje bolečine.

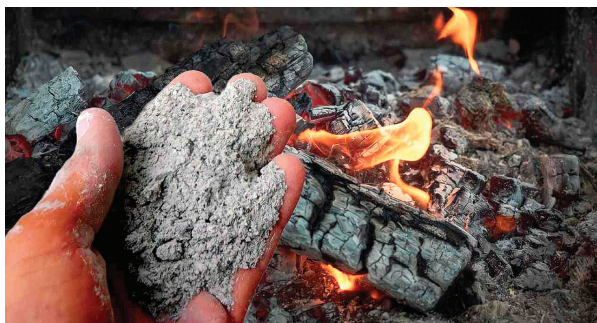
Vsi smo sposobni prinašati veselje. To življenje je dar, ki nam ga je dal Bog in prekratko je, da bi ga preživel v žalosti in grenkobi. Slavimo Boga in bodimo zadovoljni s tem, da obstajamo. Glejmo veselje, glejmo lepoto, pa tudi svoje križe in recimo: "Toda Ti obstajaš, Ti si nas ustvaril takšne zase." Treba je občutiti nemir v srcu, ki človeka vodi k zahvaljevanju in slavljenju Boga.

PEPEL

Pepel je v mnogih pokrajinah in kulturah znamenje krivde in greha. V svetopisemski pripovedi o prvem grehu pravi Bog Adamu: »V potu svojega obraza boš jedel kruh, dokler se ne povrneš v zemljo, kajti iz nje si bil vzet. Zares, prah si in v prah se povrneš« (1

Mz 3,19). Cerkveno bogoslužje ponavlja te besede vsako leto na pepelnično sredo. Duhovnik jih izgovarja pri obredu pepeljenja, da bi se kristjani spomnili na smrt in na prihodnjo Božjo sodbo.

To znamenje pepela pa ne opozarja na dokončno smrt, temveč kliče k spreobrnitvi kot pogoju za vstop v večno življenje. Besedilo pri pepeljenju bi morali pravzaprav izreči v celoti: »Pomisli, o človek, da si prah, toda določen za vstajenje v večno življenje«. Drugo polovico te resnice oznanja Cerkev na koncu postnega časa, o veliki noči.



Pepel umaže, je pa lahek, manj se prijemlje kakor zemlja ali ilovica. Pepel je z ognjem očiščena snov zemlje. Iz pepela vstaja po antični zgodbi ptič Feniks v novo življenje in pepel pusti za sabo. Kristjan pa veruje, da bo ob vstajenju vzel svojo zgodovino – zemljo kot pepel – s seboj za večno k Bogu, vendar očiščeno z ognjem sodbe.

Iz: Egon Kapellari, Sveta znamenja

DOGODKI PRED NAMI

- **V petek, 23. 2., bodo križev pot po večerni sveti maši oblikovali člani ŽPS. Lepo vabljeni k udeležbi!**

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 18. 2.:** 1. postna nedelja
- **Ponedeljek, 19. 2.:** sv. Konrad iz Piacenze, spokornik
- **Torek, 20. 2.:** sv. Jacinta in Frančišek Marto, fatimska pastirčka
- **Sreda, 21. 2.:** sv. Peter Damiani, škof, cerkveni učitelj
- **Četrtek, 22. 2.:** Sedež apostola Petra
- **Petek, 23. 2.:** sv. Polikarp, škof, cerkveni učitelj
- **Sobota, 24. 2.:** sv. Matija, apostol
- **Nedelja, 25. 2.:** 2. postna nedelja

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan

8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja

15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNICI: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB SOBOTAH IN PRVIH PETKIH tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE IN ZAPOVEDANI PRAZNIKI: 6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

POBOŽNOST KRIŽEVEGA POTA

je v stolnici vsak petek ob 8.30 in po večerni sveti maši ter ob nedeljah ob 15.30.

Lepo vabljeni!

VABLJENI NA

kateheze

ZA MLADE IN ODRASLE



OKUSITE IN POGLEJTE,
KAKO JE GOSPOD DOBER.

PS 34,9

KATEHEZE BODO POTEKALE VSAKO NEDELJO IN ČETRTEK
OB 19.30 V ŽUPNIŠČU LJUBLJANSKE STOLNICE.
ZAČELI BOMO 1. 2. 2024.

Mobilna aplikacija
Stolnica



TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<http://www.stolnica.com/>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com/>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](https://www.facebook.com/stolnica)

